

عنوان مقاله:

بررسی کنش بیانی امر در دو زبان فرانسه و فارسی. پریوش صفا/سارا قائمی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

پریوش صفا - استادیار و عضو هیات علمی گروه آموزش زبان فرانسه دانشگاه تربیت مدرس؛

سارا قائمی - دانش آموخته زبان فرانسه دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

بررسی کنش بیانی امر در دو زبان فرانسه و فارسی پریوش صفا [سارا قائمی] تاریخ دریافت: 7/12/89 تاریخ تصویب: 10/2/91
چکیده در مقاله حاضر کوشیده ایم نشان دهیم که علاوه بر دو وجه امری و التزامی، شش فرم زبانی دیگر نیز در زبان های فارسی و فرانسه، برای بیان امر و التزام به کار می رود. حاصل این تحقیق، نکاتی جالب را آشکار می کند که از جمله آن ها می توان موارد ذیل را نام برد: رابطه بین بیان امر و التزام با ذی نفع بودن یا نبودن گوینده جمله؛ وی ژگی معنایی فعل بایستن که در هر دو زبان، فقط معنای امر را بیان می کند؛ جنبه کاربردی بیان غیر مستقیم امر و اولویت داشتن آن در زبان فارسی؛ استفاده از عبارت های وا زگانی در دو زبان برای تخفیف شدت بیان امر؛ کاربرد شکل آینده ساده در زبان فرانسه برای بیان مودبانه تر امر و تاثیر تشدید کننده جایگزین آن (زمان حال ساده) در زبان فارسی که با لحن تحکم آمیز، امر را بیان می کند و گاه نیز حاکی از تهدید است. واژه های کلیدی: امر، دستور، التزام، نمود، زمان حال، زمان آینده.

کلمات کلیدی:

امر، دستور، التزام، نمود، زمان حال، زمان آینده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/970831>

